RAMAJANA

RÁMA KIRÁLY CSODÁLATOS TÖRTÉNETE

India két ősi eposzának az egyike, a Mahabharata mellett a Ramajana. Jelentése, Ráma utazása, haladása, míg egyesek szerint pályafutása. Tehát ez az ősi mű, Ráma király történetét mutatja be számunkra, annak minden szépségével és tanulságával.

A kultúrával foglalkozó kutatók amolyan meseszerű, kitalált irodalmi műnek tekintik sokszor, azonban több annál. Sokkal több. Ráma, és a hozzá hasonló Isteni Inkarnációk története, az emberiség finomszintű, spirituális történelmének és fejlődésének a része. Ráma királynak, vagy ahogy a meditáló jógik említik tiszteletteljes megszólítással, Shri Rámának a története jóval időszámításunk előtt zajlott. Az Isteni Erő három alapvető princípiuma, tulajdonsága közül Brahma (Teremtő),Vishnu (Fenntaró) Shiva (Pusztító), Shri Ráma, Vishnunak a 7. Inkarnációja, megtestesülése. Bővebben is lesz erről szó még, előtte ismerjük meg jobban az Ő történetét, a Ramajanát!

A mű, Ráma történetén keresztül mutatja be az Ő Inkarnációjának szépségét, erejét és üzenetét. Ráma a bölcs és igazságos uralkodó megtestesítője volt, akinek az ereje a kundalini energia felébresztése által elkezd megnyílvánulni a jobboldali szívcsakránkban. Ő nem csak hogy a bölcs és igazságos uralkodó volt, hanem a tökéletes férj, fiútestvér és apa tulajdonságok képviselője is. A mű, a Ramajana, „A gyermekkor könyve”-vel kezdődik, majd végígvezeti az olvasót Ráma dícsőséges életén és történetein, amelyeken keresztül nagyon sok finomságra, szépségre és bölcsességre lelhetünk. Részlet „A gyermekkor könyve” 18. fejezetből:

„Az idő telt. A négy ifjú felserdült. Hagyomány szerint megházasításuk gondja hárult király-atyjukra most. Miközben ezt latolgatták a király s a tanácsosok, megérkezett az udvarba Visvámitra, a remete. Rászólt az ajtónállókra: "Jelentsétek be jöttömet! A királlyal beszédem van! Ügyem sürgős! Ne késsetek!" A hirtelen indulatú bölcstől mindenki rettegett, s az őrség sietett tüstént érkezését jelenteni. A trónterembe érkezve, közölték urukkal a hírt, hogy Visvámitra remete látogatta meg udvarát. A nagy szent fogadására Dasaratha papjaival indult, ahogy a mennyekben Indra járul Brahmá elé. Vendégváró ajándékot hozatott rögtön a király, s alázattal fogadták az izzó hatalmú szent papot. Elfogadta ajándékát, majd illendő szokás szerint birodalma s egészsége felől kérdezte a királyt:

"Hódolnak-e előtted mind meghódított elleneid Földeden isten és ember ügyét nem éri sérelem?"
A páratlan dicsőségű, igaz szívű uralkodó, Visvámitra beszédére nagy tisztelettel válaszolt:
"Mint életet adó gyógyír, mint aszálykor a bő eső, mint a gyermektelen férfi családjában nem-várt fiú, olyan nekem a nem-várt kegy, hogy felkerested házamat.
Üdv jöttödön! Szólj, mit kívánsz? Legfőbb örömöm az nekem, ha megtisztelsz parancsoddal. Szolgád vagyok, szent férfiú!"

Nézzük csak milyen szépséget is tár fel az olvasó előtt a fenti idézet. Dasartha király nem más, mint Shri Ráma apja. Az uralkodó udvarába érkezik egy bölcs remete, Vísvamitra. Figyeljük meg a szent remete magabiztos szavait ahogy az uralkodóhoz kíván bejutni, és az ajtónállók be is engedik. A bölcs remete ereje és magabiztossága nem a vagyonból, nem a hivatalban betöltött pozíciójából, hanem valami sokkal magasabbrendűből származik. Vajon a mai világban hogyan nézne ki egy ilyen jelenet? Egyáltalán léteznek ilyen erős és bölcs remeték? No de haladjunk tovább, és figyeljük meg Dasartha király reakcióját! A papokkal együtt megy fogadni a szentet, és még Ő visz neki ajándékot! A király maga megy a szent elé. Egy uralkodó ilyen alázatos és tiszteletteljes fogadtatást biztosít a remetének, és felajánlja hódolatát és szolgálatát. Nagyon szép gesztusok ezek.

Később aztán a cselekmények úgy alakulnak hogy Dasartha király, egy korábbi fogadalma és ígérete felforgatja az egész királyság életét. Ráma az elsőszülött fia, aki királyi uralkodásra született, és az apja át is akarja adni neki a trónt, de az egyik rosszakaratú felesége meggátolja ebben. Egy korábbi királyi fogadalom betartására emlékeztetve azt kéri Dasarthától, hogy száműzze Rámát az erdőbe remeteéletre 14 évre, ezalatt pedig az ő fiát, Ráma féltestvérét tegye meg királynak. Itt a történetben erőteljesen megjelenik a gonosz, hiszen mindeki számára egyértelmű, hogy Ráma a legrátermettebb trónváró, és a gonosz erők mindent megtesznek hogy ezt megakadályozzák. A király vívódik, viszont a szavát és az ígéretét adta, amit nem vonhat vissza. Őrlődik, de mégis betartja a szavát, bármennyire tudja is hogy ördögi játék áll a háttérben, és Rámáé a hely a királyi trónon, mégis azt teszi amit tennie kell, bármennyire is nehéz ez mindenkinek. Kivéve a király, éppen ennek a gonosz feleségének. Az egész helyzetben legmeglepőbb módon Ráma az, aki nyugodtan viseli a Sors alakulását. Elfogadja apja döntését, és felvállalja a 14 éves száműzetését az erdőben, hogy szegény remeteként éljen. Hányan lennének képesek a modern világban hasonló nagyságra? Akár a király, akár Ráma részéről? Ráma búcsúzik a hozzátartozóitól, köztük a feleségétől is, aki nem más, mint az Isteni Shri Síta. Kéri Tőle hogy várjon rá hűséggel. Mire a felesége meglepő dolgot mond a férjének. Részlet „Ajódhja könyve” 29. részből:

„E beszédre a férjéhez mindig nyájas, szelíd szavú Szítá haragra lobbant, és indulatosan válaszolt: "Miféle szavakat szóltál, így megalázva hitvesed? Gúnykacajra fakasztottál, férfiak legnagyobbika! Vitéz királyi sarjakhoz, kardot viselő férfihoz méltatlan ez a csúf szándék, meghallgatni sem érdemes. Tudod, hogy az atya, anya, a testvér, a fiú, a meny saját tette gyümölcsén él, a saját útját követi, csak hitves kapja férjének sorsát a sajátja gyanánt. Az őserdei száműzés reám éppúgy vonatkozik. A szülő sem, a gyermek sem, sem a barát, sem önmaga, csupán a férj az asszonynak itt s túl egyetlen támasza. Ha elindulsz a láb-nem-járt sűrűbe, előtted megyek, hogy elsímítsam utadból a tüskét és szúrós füvet. Gyümölcsöt szedek és gumót keresek táplálékodul, nem okozok neked gondot, ne aggódj, ha veled megyek. Mindenütt félelem nélkül járok, amíg veled vagyok. Együtt nézünk gyönyörködve folyókat, hűs forrásokat, lótuszlevél-borította, hattyúk-kavarta tavakat, öröm lesz, hogy veled látok minden szépet, oltalmazóm. Ha száz évig, vagy ezerig követnélek, bármerre mégy, nem tudnám, mi a fáradság, s mennyben sem lennék boldogabb. Férjem, ha nélküled laknám a mennylakók boldog honát, nélküled ott sem élvezném az üdvöt, hős oltalmazóm."

Figyeljük meg hogy milyen szép és alázatos ez a hitvesi odaadás, amivel Sita felvállal minden nehézséget, és nem kérdés számára hogy követi urát, Rámát még a vadonban is. Sita édesapja egyébként

Az a Janaka király, akit a Guru Princípium megtestesüléseinél, az ŐsMestereknél, Adi-Guruknál ismerhettünk meg. Így aztán közösen elindulnak, hogy beteljesítsék Sorsukat, és megkezdjék hosszú-hosszú remeteéletüket az erdőben. Ráma másik testvére, Laksmana is csatlakozik hozzájuk. Laksmana felnéz bátyjára Rámára, és szinte ikrekként viselkedve mindig vele van, így követi Őt az erdőbe is. Óvja, védi, támogatja még ebben a helyzetben is. Nagyon szép testvéri gesztus. Így a gonosz királyné hatására száműzik Rámát, és megteszik uralkodónak Bharat-át, Ráma másik testvérét. A hír hallatára, bármilyen gonosz erők is szövetkeznek a háttérben, Bharat nem akarja elvállalni, hiszen tudja hogy erre a pozícióra egyes egyedül Ráma méltó. Nem száll fejébe a gőg vagy a hatalom vágy, és nem akar visszaélni a helyzettel sem, bármennyire is kierőszakolta azt az anyja. Nem akarja az uralkodást választani, hiszen nem lenne méltó Ráma helyébe lépni. Ilyen alázatos szituációkkal is nehéz találkozni manapság, hogy valakinek egy gazdag királyságot felajánlva, a teljes uralkodást, hódolók tömegét, vagyont és befolyást visszutastíva lépjen hátra valaki, hogy nem Ő méltó minderre, hanem más.

Bharat nem is fogadja el ezt az igazságtalan helyzetet, nem akar élni az anyja által kierőszakolt szituációval, és elindul Ráma után az erdőbe, hogy visszahívja. Találkozásukról szól ez a kis idézet. Részlet „Ajódhja könyve” 108-109:

„A szívvidámító lakban testvérbátyját fedezte fel, mint antilop-bőrt s háncs-leplet viselő, jámbor remetét. Bújában tébolyult hévvel rohant vitéz, erős karú, oroszlánvállú testvérét igaz szívvel köszönteni. Képtelen volt szilárdsággal úrrá lenni nagy bánatán, és könny-özönben, elcsuklón, egy szót sem szólva zokogott. Szánakozás-kisajtolta könnyekkel arca lótuszán roskadt a földre, mielőtt elért volna Ráma elé. Öccse, Satrughna is sírva borult Ráma lábaihoz, és velük könnyezett Ráma, míg átölelte öccseit. Vezeklőként faháncs-köntöst viselő öccse úgy hevert, mint a végpusztulás napján földre zuhanó Fényt-adó. Felemelte, s fejét csókkal illetve, nyájasan beszélt: "Szeretném tudni, mért jöttél e messzi tájra, kedvesem, varkoccsal, antilop-bőrben, mint ki remete, nem király?" Vitéz lelkű, nemes bátyja kérdését hallva, Bharata erőt vett lelke gyötrelmén, s összetett kézzel így beszélt:

"Atyánk a kényszerű tettet megtéve, égbe távozott. Fia miatti gyötrelme elemésztette életét. Dicsőségétől megfosztó bűnt követett el a király, hogy engedett Kaikéjínak, anyámnak, az erős karú. Nem nyeri el királyságom gyümölcsét megtévedt anyám, s megözvegyülve, bűnt bánva, nagy borzalmú pokolra hull. Könyörgök, légy kegyes hozzám, szolgádhoz, s még mai napon fogadd el a királyságot, mint Indra fent az égi trónt. Alattvalóid hű népe, s az özvegy királyné-anyák színed elébe járultak, s kérnek: szánd meg tiéidet Elsőszülöttséged révén, s éppúgy erényeid miatt téged illet a trón; vedd át! Kérőt el ne taszíts soha! Ne maradjon a föld özvegy, mikor hites ura te vagy, mint őszi, tiszta égbolton a csillagok ura a Hold. Nézd, földre boruló fejjel kérlellek én, testvéröcséd, s atyád agg tanácsosai: könyörülj rajtunk, népeden!" Így szólt könnybeborult szemmel Kaikéjí hős lelkű fia, és újra Ráma lábához hajtotta fejét Bharata.

Ráma megnyugtatta a testvérét teljesen, hogy aki ilyen nagylelkű gesztust tud tenni, és ilyen alázatosan hívja vissza Őt, az bizony alkalmas lesz az uralkodásra, ugyhogy menjen vissza nyugodtan a városba, és tartsa rendben a dolgokat, mire Ráma visszatér. Ez is egy újabb csodás példája annak, amikor a nemes és nagylelkű viselkedés fölé kerekedik az igazságtalanságnak, a kicsi-nyességeknek, a gőgnek és sok minden egyébnek. Mindenki tudja hogy Ráma a legméltóbb az uralkodásra, és aki megkapja a trónt, az is inkább visszaadná, ennek elleneré Ráma tartja magát ahhoz, hogyha a király, az apja így határozott, még ha ki is kényszerítették, akkor is Ő felvállalja a feladatot, felvállalja Sorsát, remete lesz addig amíg szükséges. Így aztán Bharat visszatér, és Ráma pedig a másik öccsével Laksmanaval, és feleségével Sitával megkezdi erdei életét. A vadonban töltött első időszakjukról szól egy kis idézet, „Az erdők könyve”-ből, 14-15:

„Az ellenség-legyőző hős értette bátyja óhaját, szép remete-tanyát ácsolt tüstént, új otthonuk gyanánt. Erős bambuszcölöp-sort vert a földbe, áthurkolta jól, faágakból sövényt font rá, náddal bevonta ékesen, agyaggal jól betömködte a sövény

minden hézagát, sásfűvel és falombokkal fedte kunyhójuk tetejét, földjét símára döngölte, fekvőhelyül alkalmasan, hogy hármójuknak kényelmes, tágas, szép hajlékuk legyen. Mikor művével elkészült, a folyópartra sietett, megfürdött, néhány szál lótuszt és édes gyümölcsöt szedett, megáldozott virágokkal, békességért imádkozott, majd megmutatta Rámának elkészült, új tanyájukat. Megtekintette Szítával a lombkunyhót a Raghu-sarj, és nyugodalmas hajlékuk láttán boldogság fogta el. Végtelenül megörvendett, és átölelte Laksmanát, és hálás, szerető szóval mondott neki köszönetet:

"Öcsém, nagy munkát végeztél. Örömet szereztél vele. Testvéri ölelésemet fogadd érte jutalmadul. Úgy vélem, nem halt meg atyánk, mivel tebenned, Laksmana, kötelességtudó, hálás, nemes fiában él tovább."

Így beszélt testvéröccséhez a Raghu-család tigrise, s a bő gyümölcsű erdőben örömmel élte életét.

A fenti idézetben van egy olyan rész, ami sokszor visszatér a műben, és nagyon tanulságos lehet nekünk modern meditálóknak is. Mégpedig az, hogy Laksmana, miután elkészült a hajlék készítésével áldozatot mutatott be, és békességért imádkozott. Az áldozat bemutatás gesztusa több helyen is megjelenik a műben, mutatva ezzel arra, hogy azokban a korokban még teljesen természetes volt, hogy az ember kereste a Felsőbb Erőkkel való kapcsolatot. Áldozat szertartásokat tartott, imádkozott, meditált, és ez teljesen az életük természetes része volt. Mennyire keressük mi ma magunkban a Felsőbb Isteni Erőket? Mennyire tudunk alázatos és szívből jövő felajánlásokat, áldozathozásokat, vagy hálaadást tanúsítani ezeknek az Isteni Erőknek, maguknak az Istenségeknek, ennek az egész Isteni Dimenziónak? Aztán pedig külön szépsége még a fenti idézetnek, hogy Ráma, mint a tökéletes báty, a tökéletes fiútestvér milyen szépen beszél öccsével, Laksmanával.

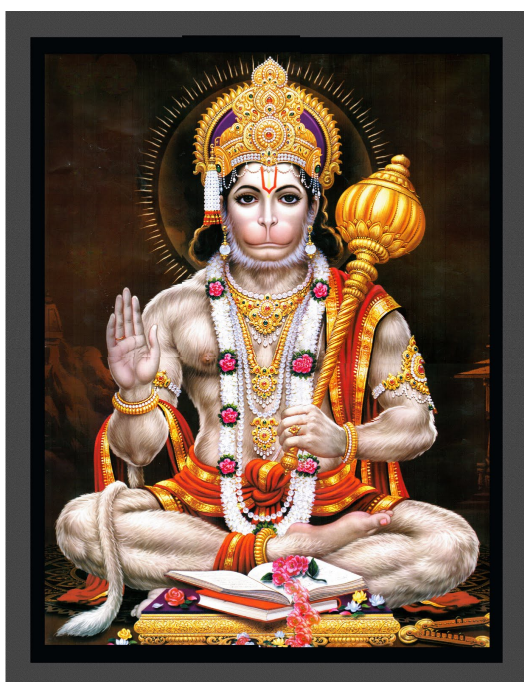
Így éldegéltek az erdőben, ahol aztán különböző kalandokba keveredtek. Megismerkedtek mindenféle lényekkel. Szentekkel és ördögi démonokkal is. Volt hogy harcba is keveredtek, aztán hamar hírük ment a környéken. Olyannyira, hogy az ördögi erők, a démoni ráksászák ura, Rávaná szemet vetett rájuk. A sötét erők leggonoszabbika, Rávaná, tervet készített arra, hogyan fogja elrabolni a gyönyörűséges Sítát Rámától, és viszi magával majd a birodalmába. El is jött a cselekedet napja, amikor is fondorlatos varázslattal elcsalta a kunyhójukból Laksmanát és Rámát, majd az egyedül maradt Sítára rontott, hogy elrabolja. Ennek szamtanúja volt Dzsatájus, a madárkirály, aki rá is szólt Rávanára. Részlet „Az erdő könyve” 50-51:

„Tízfejű, ha törvényt tisztelsz, szent hagyományokat követsz, nem szabad ezt a rút tettet rútul elkövetned, öcsém. Dzsatájus vagyok, ismerj rám, az erős keselyűkirály. Minden ember ügyét védi, a föld javán munkálkodik Ráma, erő s erény hőse, mint Nagy Indra és Varuna. E világraszóló hősnek erényes és hites neje a karcsú termetű Szítá, akit most orvul elrabolsz. A király, ha törvényben jár, nem érintheti más nejét, és kétszeresen úgy illik, hogy tiszteld király hitvesét. Más neje megsértésétől fordíts hát vissza utadat; ne kövess el olyan tettet, melyért feddés, gyalázat ér.”

Többször is megjelenik a könyvben az utalás, a női erényességre, a női tisztességre, „tisztaságra”. Milyen tartalma is van ezeknek a dolgoknak a mai világban? Sajnos nem sok. A meditáló jógik, a muladhara csakra erejét, az ártatlanságot magát vélhetik felfedezni ezekben a dolgokban. A madárkirály is erre hívja fel a figyelmet, hogy Ráváná, az ártatlanságot, a tisztaságot támadja Sítán keresztül, és hogy ennek nem lesz jó vége, ez a cselekedet egyáltalán nem helyénvaló, az Isteneknek nem tetsző. Azonban a gonosz Ravanát nem hatja ez meg, és harcra is sor kerül közte és Dzsatajus közt, amiben Ravana győz, és elrabolja Sítát.

Aztán hamar felfedezi Ráma és Laksmana, hogy Sítát elrabolták, így indul el aztán a testvérpár, hogy legyőzzék a gonosz Ravánát és a sötét erők seregét, és visszakapja Ráma az Isteni feleségét, Sítát. Ezen az úton több szövetségesre, barátra is találnak, és különböző kalandokba is keverednek. Legfőbb szövetségesük Szugríva lesz, aki a majmok uralkodója. Ráma a segítségére siet különböző dolgokban, mire aztán Szugriva is felajánlja segítségét Rámának, hogy segít előkeríteni Sítát. Szugríva kapcsán megjelenik a történetben egy fontos szereplő, aki a sahaja jóga kapcsán is ismerős lehet már az olvasónak, Ő pedig nem más, mint a Szél Isten fia, Hanuman.

Hanuman nemcsak hogy a Szél Isten fia, hanem Szugríva uralkodónak a bölcs főtanácsadója. Különleges ereje és képességei is vannak. Valójában az Ő ereje dolgozik a finomenergiarendszerünk jobb oldali fő energiacsatornájában, a Pingala Nádiban. Hanuman ereje viszi a Szél sebességével (és még annál is gyorsabban) a híreket és az információkat az emberek között a világon. Hanumán adja kellően eszes és bölcs gondolatokat is a Lényünkben. Az életünkben betöltött szükséges dinamizmust is Ő adja meg számunkra. Így tehát Ráma és Szugríva felkérte a majmok hadseregét, és a főtanácsnokot Hanumant, hogy kutassák fel, merre is tarthatja fogva Rávána, Ráma feleségét Sítát. Ráma és a majmok együttműködésében is nagyon sok szép és tanulságos történet van, amelyik szinte mind-mind megmutatja az olvasónak az Igaz, Bátor, Nemes és Alázatos viselkedés szépségeit. A történet eljut egészen odáig, hogy megtalálják Ráváná uralkodási helyét a Lanka szigeten, ahová Hánumán be is megy, és megnyugtatja Sítát, hogy ki fogják szabadítani. Aztán bonyodalmak történnek és Ravánának is egyértelmű lesz, hogy Ráma már a majmok hadseregével együtt támadásra készül, és kisebb összecsapások is kialakulnak.

A történetben van itt még egy fontos mozzanat. Rávána hiába az ördögi, gonosz erők démoni ura, azért az ő, ugymond sötét oldalukon is vannak, akik belátóbbak és bölcsebbek Ravánánál. Például Rávána öccse is, Víbhísana, annak ellenére hogy a ráksászák seregéhez tartozik, arra kéri Ravánát, hogy kerülje el a háborúzást és adja vissza Sítát. Ekkor Ráváná semmi jelét nem adja a békülésnek, vagy a bölcs belátásnak, és elzavarja öccsét, aki Rámánál keresi az oltalmazó védelmét. Kétségekkel fogadják ezen az oldalon, és álnok cselnek vélik, mire bölcs Hanumán megszólal. Részlet, „A háború könyve" 17. fejezetből:

„Ekkor az okos Hanumán, miniszterek legjobbika, könnyed, édes, találó, bölcs tanáccsal így fordult felé:
"Bár legváratlanabb helyről áll most mellénk Vibhísana, én mégsem gondolok rosszra; hallgasd meg véleményemet. E váratlan idő és hely éppen a legalkalmasabb, hogy férfit férfival, s vétket erénnyel összevessenek. Látta Rávana gazságát és a te vitézségedet, érthető hát, hogy így döntött, bölcsen felmérve a valót. Noha kifaggathatnád fürkésző kérdésekkel is, ezt mégsem vélném helyesnek; ellenzésére van okom. A faggatásra kétsége támadna szándékod felől, és így a bizalmatlanság barátságot taszítna el. Mindabból, amit elmondott, nem látszik sanda lelkület, s nézz rá: derűs, nyugodt arca őszinteséget árul el. Nagy készületedet látta, s Rávana rossz erkölcseit, Válin halálát hallotta, és Szugríva diadalát. Ő is királyságot kíván, ezért jött segedelmedért. Tudásomhoz képest szóltam; a döntés joga a tiéd."

Hanumán a bölcs tanácsadó, a könyvben végig éleslátással, higgadtsággal és kellő bölcsességgel osztja meg véleményét másokkal. A való életben is milyen szép tud lenni, amikor valaki valóban

bölcs tanácsokat tud adni másnak. Hanumánnak könnyű volt ez a szerep, hiszen Ő egy Isteni Lény, ezért neki nem nehéz bölcsességre lelni. Nekünk meditálóknak is rendelkezésre áll az Isteni Bölcsesség tárháza, csak meg kell tudnunk magunkban engedni, hogy ne az érzelmeink, ne az egónk, a megszokásaink beszéljenek belőlünk, hanem Lényünk Valódi Szépsége, a Lélek. Ebben segít a kundalini energia, a Lélek állapot, Hanuman, és a többi Istenség ereje.

Végül is Rávána öccsét befogadják, és Ráma a tökéletes király, oltalmat nyújt Számára. A végső összecsapást aztán Ráma serege nyeri el, és sikerül kiszabadítani Sítát. Ráma nagyságát, bölcsességét és alázatos uralkodói hozzáállását mutatja sok egyéb szép gesztus mellett még az is, amikor útnak indulnak a győzelem után haza. Letelt ugyanis a 14 év, és eljött az ideje véget vetni a számüzetésnek, a remeteéletnek, és visszatérni Ajódhjába, és elfoglalni a királyi trónt. Ám mielőtt még ez megtörténne, Ráma megkéri Hánumánt egy hogy tegyen meg neki valamit. Részlet „A háború könyve” 125. fejezetből:

"Indulj gyorsan Ajódhjába, s tudd meg, erdőlakók feje, hogy egészségnek örvend-e a király házanépe mind? Bharatát üdv-kívánsággal köszöntsd nevemben, s értesítsd, hogy utamon siker kísért engem, Szítát és Laksmanát. Mondd el, hogyan rabolta el Szítát erővel Rávana, hogyan győztünk a gaz rablón, arattunk fényes diadalt, s megérkeztünk dicsőséggel, elkísértek barátaim. Hiánytalanul mondd végig Bharatának e híreket. Ha elbeszélted, jöjj vissza, s jelentsd meg pontosan nekem: mikor Bharata ezt hallja, milyen arccal fogadja majd. Mert könnyen elváltoztatja a szíveket a hatalom, kincsektől-elefántoktól nyüzsgő királyság birtoka. Ha látom, hogy uralmához ragaszkodik testvéröcsém, ám kormányozza békében a széles földet ő tovább. Ha kiismerted szándékát és szíve titkos óhaját, térj vissza sebesen hozzám, amíg nem érünk közelebb."

Figyeljük csak meg micsoda alázatos hozzáállása van Rámának, amikor azt mondja Hanumánnak hogy nézze meg Ráma öccsének Bharatának az arckifejezését, amikor megtudja a hírt, hogy Ráma visszatér. Gondoljunk csak bele, hogy Ráma az elejétől fogva tisztába volt hogy Őt illeti meg a meg a trón, és azt is tudta, hogy apját gonosz fondorlattal húzták csőbe, és ennek ellenére mégis vállalta a 14 év remeteséget. Közben pedig még gyönyörű feleségét is elrabolták, harcolt démonokkal, és sok minden próbált kiállt, ám benne semmifajta büszkeség, rátartiság nem volt a visszatértekor, és még azt is mondta Hánumánnak, hogy ha öccse Bhárát szívesen maradna király, hát akkor Ráma még erről is lemond. Nem ragaszkodik, nem követelőzik, hanem alázatosan hagyja hogy úgy történjenek a dolgok, ahogy lenniük kell. Ennyi megpróbáltatás után sincs benne akarás, és mohó vágyakozás a hatalom és a trón iránt. Ám öccse, Bharat nem hogy nem szeretett bele a hatalomba, az uralkodásba, hanem alig várta már hogy visszadja bátyjának, az arra méltó Rámának a királyságot. Itt is micsoda nagyságot és szépséget fedezhetünk fel ebben a gesztusban. Bharat, így köszönti Rámát. Részlet, „A háború könyve” 127. fejezetéből:

„Ezután összetett kézzel így szólt Rámához Bharata:

"A rámbízott királyságot, mint letétet, visszaadom. Dicsőséged hatalmával megtízszereztem birtokod. Szemléld meg hadseregedet, kincstáradat, magtáradat!"

Ráma hűséges testvérét megindultan ölelte meg”

Mindezek után Ráma és Síta elfoglalta méltó helyét az uralkodói székben. A történet nagyon sok szépséget és bölcsességet tár fel előttünk. A mai modern elménknek persze sokszor érthetelen, amolyan túlvilági képességek, lények és jelenetek vannak benne, amelyeket most nehéz lenne elképzelnünk, talán a kutatók ezért is gondolják az egészet mesének. Azonban az Istenségek Birodalmában, és Finomszintű Dimenziójában, amitől a korlátolt érzékelésünk és egónk elzárt minket, abban a világban ezek a dolgok egyáltalán nem lehetetlenek. Sőt, nagyon is valóságosak és mindennaposak. Azokban a korokban az emberek talán sokkal közelebbi kapcsolatban voltak ezzel a finomszintű spirituális világgal, az Istenekkel és a csodákkal, és talán újra itt a lehetőség hogy felfedezhessük ezeknek az erőknek a dícsőséges működését és ragyogását.

A következő oldalon néhány hasznos kiegészítést olvashatsz a témával kapcsolatban.

„Shri Ráma a Surja dinasztiában született, ami a nap. Így mindezzel, vagyis hogy Agni, azaz a tűz áldásából, és azzal hogy a Surja dinasztiában született, Ő volt az egyik leg-gyengédebb Avatar, aki valaha létezett."

Shri Mataji Nirmala Devi
Svájc, Ráma Puja 1987.

„Shri Ráma jelleme, úgy mondanám, tele van egyensúllyal, abszolút módon. Ő a jóságos király, akit Szókratész leírt. Szüksége volt valakire, aki mindig mellett van és elvégzi a feladatot, vagy hogy ellássa Őt, vagy segítse, mondhatnánk úgy, mint egy titkár, és Shri Hanumán volt az, aki erre a célra lett teremtve."

„Az éter finomszinten Shri Hanumán parancsnoksága alatt Van. Ő ennek az irányítója, vagyis Ő az éter Ura, a finomszintű Éteré. Úgy is mondhatjuk, Ő az éter okozója. És ezen keresztül kommunikál."

Shri Mataji Nirmala Devi
Shri Hanumán Puja 1990. Frankfurt

Néhány hasznos link a témával kapcsolatban:

- http://www.jogameditacio.hu/ Iratkozz fel a hírlevelekre, aztán az emailedben Keresd A BONUS oldalt, majd kattintás után a Tanítások fejezeteket, utána pedig a Shri Rámáról szóló videót!

- http://www.adiguru.hu/documents/RajaJanaka.pdf itt olvashatsz Shri Síta Őseiről, és Néhány kiegészítő történetről is a Rámájánával kapcsolatban.

- http://www.mek.oszk.hu/00200/00228/html/ vagy pedig ezen a linken http://terebess.hu/keletkultinfo/ramajana.html el is tudod olvasni a könyvet.

- Angolul még több információ Shri Rámáról, vagy akár a fiairól:
http://sahaj-az.blogspot.hu/2009/02/luv-and-kush.html
http://sahaj-az.blogspot.hu/2010/10/lord-vishnu.html
http://sahaj-az.blogspot.hu/2012/04/shri-buddha-puja-with-shri-mataji.html
http://www.sahajayoga.com.au/news/2008/04/24/birthday-of-shri-rama-ram-navami/